

ג' :

המביא גם פרק ראשון גיטין

עין משפט
ג' מוצה

מסורת הש"ס

אל תקנן סה' ביב קמז :
 חלילי עה' מחות 3 טסול
 יוס עיד מיה' ס' (מכוסת
 ט: ג') א קדושן מה. ז'
 קמז. לקנן יד.)
 (ז) ימזת ג' קדושין ס'
 (לקנן מה' ימי' ל: ביב
 ט: קז: קמז. לקנן יד.)
 (ט) ומכוסת כז' ז' ויל
 זכ' א) אחר ז' דף
 כשאין (ז) וע' מוס'
 מחות ז' דיה' המהס'

גליון הש"ס

גמ' אבר רבא סבתיא
 טעין ז' מחות דף קז
 ע'יב ביק דף ק' ע'יב חת
 דף טו ע'יב סדריין דף
 עכ ע'יב: ד'ס' דיה' טו
 ובר' אריב'א ובר' ע'יב ב'
 ד' ס' ע'יב מדיה' היג'

מוסף רש"י

הירוצא בקולר. להיג
 למלוט (קעטו סה')
 שפתיה מיה' למלוט
 ובר' אבר רבא סבתיא
 אע"פ ש' אהר חת
 (קעטו סה') הרי אלו
 יבחרו ריחבו ומחמת
 טריות שיהא כח על
 נפשו לא הפיקו לגמרי
 דכיו' דמסור'א לכתו
 ומת' נחמין ובחובות
 ח' על ג' ד' אהר
 מת' דעמי' סמ' לה'
 ועש'אן שלום ח' לרש'
 אלו שיהא כח על
 נפשו (וחז'ו טה') דמסמח
 ג' דעמי' דמח' כתו
 לעס' עמי' קמח' מסו'
 דיח' ליהר' ד' אהר
 ל' ד'ס' קמ' יכ' יבס'
 (מח'ו ז') א' א' המסר'
 מן היסו' ל'ס' וחיז'
 טה') והירוצא בשידור.
 למכרות וט' ד'קטו סה')
 א' המס'ו' ז'ס' ויקסו'
 טה') מח'ו' חלו' וחיז'
 טה') היסו' דמח'ין לא'
 אהר חתו אלו ליתו'
 יחלו' ויסקו' הו' לא'
 נחמין לג' ח' חובות
 (ז') שעי' שיכ'ו יח'ו
 לנסקו' ח' חסו' מן
 היסו' נחמין ורבי' ב' ב'
 ע'ו'ו'ו' דאפילו לר"ם
 דאבר ארס מקנה
 דבר שלא בעולם.
 דתן אהר ח'ס' הרי
 ח' מקדוש' ל' אהר
 שחמי' אהר שחמי' י'
 ס' איה' מקדוש' ריח'
 אהר מקדוש' ח'ס' י'
 ב' קס'ו' ע'י' קדושין ט'
 הרי מילי לדבר שישנו
 בעולם. כעת קנין אלו
 עש'ו' לא היע' ומתו
 לקנן' מקנתי הרי ח'
 מקדוש' אהר שחמי' י'
 אהר שחמי' י' אהר
 התקנת' ל' הרי ח' בעולם.
 אלו עש'ו' לא נתני' י'
 ולא היע' ומתו לקנן' אלו
 עש'ו' איה' עש'ו' אלו קני'
 מדי' (ב' ב' טס.)

לא שנה במלוה. ואע"ג דלהולאה ניתנה וזיתא בעין הלך לא בעיני
 לצורין או נממנד שלשתן קמייירי מתני': טעמא דמת' הוא דלה
 יתנו דלץ גט לאחר מיתה(ס): הא מחיים נוטין. ולא לרץ חו לאימלוכי
 טעמא דלמר דמייקני הא מחיים נתנו ונתני
 תנו גט לאשתי: הא לא אהר טנו.
 אלו כתבו לא היו מלי מנה דמתי'
 טעמא דלא יתנו משום מיתה דאפילו
 מחיים נמי אן נותני' עד ליתמא טנו
 מדלא קמי' האומר כתבו גט (זה)
 לאשתי ומת לא יתנו לאחר מיתה ש"מ
 דאי אהר הכי אפילו מחיים נמי לא
 יהינן ואי כשכיב מרע אע"ג דלא
 אהר טנו אלו כתבו יהינן כרבי שמעון
 שזרי: יוולא בקולר. ליהרג: ואמר
 כתבו גט לאשתי. כדי שלא מוקף
 ליבס: הרי אלו יכסבו ויסנו. דממוק
 שהוא כהול על נפשו לא גמר למילתי
 ומיהו כתבו ומתו הוא דעמי':
 המפרש. ניס': ויוולא נשייא.

למדבר: אף המסוכן. שכיב מרע:
 במילתי דשמואל גרסי' מלוה לי בידיך:
 מאי טעמא. במלוה קנה הא לית
 נעינא דלקנייה: נעשה כאומר לו.
 לזה למלוה: כשעת מקן מטוט.
 דהולאה: משעבדנא. מהשתא לכל
 מאן דאתי מחמתך הלך כי א"ל
 מנחו לפלוני איוולא מילתא דמשת'
 מתן מעות אשתענד ליה: הקנה. מלוה
 זו לגולדים. שזה המקבל נולד לאחר
 אותה הולאה: הכי נמי דלא קנו. דינין
 דטעמא משום שעבדא דקניל עליה
 לזה נעשה הולאה לנשיענוני להאי
 דאתי מחמתיה הוא וזיתו לא היה
 בעולם כהוא שעתא לא קני: ואפי'
 ל' מאיר דאמר ארס מקנה דבר
 שלא בא לעולם. כגון מוכר
 בעה"א
 מה שעתא מזדמי: הני מילי. כי
 מקנה לאדם שיטנו בעולם אבל לדבר שאינו בעולם לא:
 בההיא

ומיהו להווא טעמא דמפרש נסמוך בההיא הגאון דקא משתניא ליה ממלוה כו' משמע דלא קני אלא מדעתו אלא דנלוה הכי מפיק ליה מההוא
 טעמא: דהנהו אפלוני במעמד ג' קנה. אומר ר"ת דאע"ג דהמוכר נטור חוב לחבירו וחזר ומחלו מחול מוכר או מן נמנה במעמד שלשתן
 אינו יכול למחול וכן משמע בפ"ב דקדושין (דף מח.) דקאמר במלוה כשטר פלוגי דשמואל דמ"ד מקודשת לית ליה דשמואל ומר אית ליה דשמואל
 ואיבעית אימא כולי עלמא אית להו דשמואל ובאשה סמכה דעתה קמפלוגי מ"ד מקודשת כפר דמכה דעתה דלא שביק לדידה ומחלו לאחריני ובי
 קאמר במלוה על פה פלוגי בדרב הונא אי קנה במעמד ג' במלוה משמע דאי אית להו דרב הונא אף במלוה לכולי עלמא מקודשת ואי יכול למחול
 אמאי מקודשת מאן דאית ליה גבי מלוה כשטר דלא סמכה דעתה ואמאי ל' מסוק ורישית אימא כולי עלמא קנה במלוה אפילו מלוה על זמן
 פה ובאשה סמכה דעתה פלוגי כדמסקי אדשמואל אמלוא כשטר אלא משמע דמעמד שלשתן אינו יכול למחול ור"ת בפ' החובל (ב"ב דף פט.)
 גבי היא שחבלה באחריני דפריך ותוני' כחובתה טעום הגאון ומשני כל לגבי בעלה ודאי מחלה והשתא אכתי תמכור במעמד שלשתן
 דאי לא תוכל למחול דאע"ג דהבעל ודאי לא יתרה' הא פרישית דאפי' בעל כרחו קני ועוד גבי שחבלה בבעלה תמכור במעמד ג'
 דס' יתרה' הבעל כפי נדבות חבלתו וכן בפס"ק דבי"מ (דף ע"ט.) גבי מלא שוכר דפריך בנזון שהאשה מודה אמאי יחזיר לבעל ניוש
 דלמא כתבה ליתן גוססן ולא נמנה עד תשירי כו' ומשני ש"מ איתא לדשמואל והשתא ניוש דלמא מכה במעמד ג' דאיתיה יוכלה למחול
 וי"ל דלא תקניו מעמד ג' בכחובה דאפשר שלא תנא ליה עמיה לעולם ועי"ל דהס' גבי שוכר אן לחוש כלל דשמא מכה במעמד שלשתן
 דאס' אן עדים שוכרה א"כ הבעל והאשה יספרו המכירה ואס' יס' עדים ואומרים שהבעל נתרה' או אפילו שתק ודאי השוכר שקר ואס'
 מיתה או מוחא שהשוכר אחת וליכא למיחש דלמא כתבה ליתן גוססן כו': במעמד שיחשון קנה. אומר ר"ת דלא תקניו מעמד שלשתן
 בעובד כוכבים אס' הנפקד או הלוח עובד כוכבים ואמר ליה ישראל מנהו ישראל אחר לא קנה כיון דאפילו אמר לו אי לא קנה
 כיון קנה וזיה לעובד כוכבים ה"ה במעמד ג' לא קנה ואס' המקבל עובד כוכבים ואמר ישראל לישראל ליפלוני עובד כוכבים כל זמן
 שאינו חזר בו יתן אפי' אמר ליה בלא מעמד ג' אבל אס' חזר בו לא יתן לעובד כוכבים אפי' אס' אמר לו במעמד ג' אס' לא שאינו יכול
 להשטם מן העובד כוכבים ואס' הנותן עובד כוכבים נראה דקנה דאס' ממוע' על ישראל הפקיעו על ידי מעמד ג' דהוי הלכתא בלא טעמא
 כל שכן ממון העובד כוכבים ועוד דבדיניהם דיינין ליה שאחרינן לו לעובד כוכבים כך דינא כדאמר' בהגולל בתרא (ב"ב ק"ג):

הקנה גולדיהם הבי גמי ר"א קנו. פי' הקנה לגולדים במעמד שלשה עדיין עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו'
 דגרסי הכי גמי דקנו הכי פי' הקנה לגולדים בקנין בעלמא בלא מעמד שלשה דלא הו' כשעת קנין שלא נולדו עדיין הי"ג דקנו דהא
 במעמד שלשתן קני אפי' נולדו אחרי כן: לדבר שאינו בעולם פי' אבר. סך סוגיא איוכא דרב הונא קימא דאית ליה אדם מקנה דשלב"ל ולא
 לדבר שלא בא לעולם דבהאשה רבה (יבמות ג'). אית ליה גבי פירות דקל משבאו לעולם אינו יכול לחזור בו ובפרק מי שמת (ב"ב דף קמז.)
 קאמר רב הונא דהמוכר לעובד אף לכשתלד לא קנה ורב נחמן הו' איפסא מדרכ הונא דאית ליה התם לכשתלד קנה ובהאשה רבה (יבמות ג').
 קאמר רב נחמן אף משבאו לעולם יכול לחזור בו ור"ת מהיבא מהיבא ממוע' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו'
 דקתני (ט' ג'): לאחר שמתגיירי ושתחתיריי מקודשת מההיא גופא שמעינן נמי דאדם מקנה לדבר שלא בא לעולם דהא קתני לאחר שאתגיי'ר
 לאחר שאשתחתי'ר דמקודשת ויס' לומר לעובד כוכבים ועבד איתנהו בעולם אלא שמתקיים גירות ושחזרו ולא דמו לגולדים דליתנהו בעולם כלל
 ואע"ג דילפינן מינה דאדם מקנה לר"מ פירות דקל ולא מפלגין היינו משום דאית לן למימר דקאי כשיעמי' דרבי אלעזר בן יעקב
 דאמר (קדושין סג.) האומר פירות ערונה זו מחוברין יהיו מרומה על פירות ערונה זו החלושין לכשיצאו שלם ויחלשו בדברי קיימין:
 אס'

קסבר רב פפא בי אמר רב א' שנה סלוה לא שנה פקדון. ור"ת
 ולרב פפא אורב גופיה אמאי לא אוקי מתני' במעמד
 שלשתן ואפי' אן לצורין ובי ימא' משום דלא משמע ליה לישנא דמתני'
 כעמדת שלשתן אן כן מהאי טעמא הוה ליה למימר דרב פפא לא אמר
 כרב זביד וי"ל אע"ג דמתני' לא משמע
 ליה לרב במעמד ג' מ"מ מדלחא רב
 פפא לאיפלוגי ארב זביד משמע שיש
 לו כח וטעם דבשום עיני לא מפרשא
 מילתא דרב משום מעמד שלשתן:
בבבא טרקתי תנו ויא קחני
 בחבו. ור"ת הא דקתני
 תנו אשמעי' דאפי' הכי אן כופין את
 הירושאי שחחר כרבי דפליגי בירושלמי
 אדרבנן ואמר דתנו לא הו' כשיחברו
 אלא ככתבו ואין כופין וי"ל דמתני'
 לא אהא לאשמועינן דנין מזה לקיים
 דברי המת אס' כופין הירושאי לקיים
 אס' לאו אהל לאשמועי' דאן גט לאחר
 מיתה ועוד דמסתמא כרבנן אחיא':
גופא אמר רב הונא אמר רב כו'
 תנו אפלוני בפעמד שיחשון
 קנה. * אוריב'א וכן ר"ת דמעמד
 ג' קנה בעל כרחו של ליה או של
 נפקד דאי לא קני אלו מרצונו למאן
 דאמר דוקא בפקדון קנה למה
 הוצרכו לתקן מעמד ג' יאמר לו וזי'
 ואלו נראה לומר דהוצרכו לתקן למקום
 שאין הפקדון ביד הנפקד אלא ביד
 אחרים דלא יועיל אס' יאמר זכי
 ועוד אף כשאין הפקדון ביד הנפקד
 קנה בנודיתא כדאמר התם (ב"ב דף
 קמט.) אלהי נפקא אוריתא מני
 איסור גירא אלו נראה להס' דאפי'
 בעל כרחו של נפקד קני וכן גבי
 איסור גירא אלו נראה להס' היכי
 ליקניהו עובד מרי להני זוזי אי במעמד
 ג' לא חולינא משמע דאי היה הולך
 היה קונה בע"כ ואן לומר אס' היה הולך
 מתבט'ס כפי איסור לומר אן כזויו דאס' כן בלא מעמד שלשתן הוה ל'
 למימר לא חולינא שלא יאמר לו זכה כי מסתמא היה הפקדון ביד רבא

ומיהו להווא טעמא דמפרש נסמוך בההיא הגאון דקא משתניא ליה ממלוה כו' משמע דלא קני אלא מדעתו אלא דנלוה הכי מפיק ליה מההוא
 טעמא: דהנהו אפלוני במעמד ג' קנה. אומר ר"ת דאע"ג דהמוכר נטור חוב לחבירו וחזר ומחלו מחול מוכר או מן נמנה במעמד שלשתן
 אינו יכול למחול וכן משמע בפ"ב דקדושין (דף מח.) דקאמר במלוה כשטר פלוגי דשמואל דמ"ד מקודשת לית ליה דשמואל ומר אית ליה דשמואל
 ואיבעית אימא כולי עלמא אית להו דשמואל ובאשה סמכה דעתה קמפלוגי מ"ד מקודשת כפר דמכה דעתה דלא שביק לדידה ומחלו לאחריני ובי
 קאמר במלוה על פה פלוגי בדרב הונא אי קנה במעמד ג' במלוה משמע דאי אית להו דרב הונא אף במלוה לכולי עלמא מקודשת ואי יכול למחול
 אמאי מקודשת מאן דאית ליה גבי מלוה כשטר דלא סמכה דעתה ואמאי ל' מסוק ורישית אימא כולי עלמא קנה במלוה אפילו מלוה על זמן
 פה ובאשה סמכה דעתה פלוגי כדמסקי אדשמואל אמלוא כשטר אלא משמע דמעמד שלשתן אינו יכול למחול ור"ת בפ' החובל (ב"ב דף פט.)
 גבי היא שחבלה באחריני דפריך ותוני' כחובתה טעום הגאון ומשני כל לגבי בעלה ודאי מחלה והשתא אכתי תמכור במעמד שלשתן
 דאי לא תוכל למחול דאע"ג דהבעל ודאי לא יתרה' הא פרישית דאפי' בעל כרחו קני ועוד גבי שחבלה בבעלה תמכור במעמד ג'
 דס' יתרה' הבעל כפי נדבות חבלתו וכן בפס"ק דבי"מ (דף ע"ט.) גבי מלא שוכר דפריך בנזון שהאשה מודה אמאי יחזיר לבעל ניוש
 דלמא כתבה ליתן גוססן ולא נמנה עד תשירי כו' ומשני ש"מ איתא לדשמואל והשתא ניוש דלמא מכה במעמד ג' דאיתיה יוכלה למחול
 וי"ל דלא תקניו מעמד ג' בכחובה דאפשר שלא תנא ליה עמיה לעולם ועי"ל דהס' גבי שוכר אן לחוש כלל דשמא מכה במעמד שלשתן
 דאס' אן עדים שוכרה א"כ הבעל והאשה יספרו המכירה ואס' יס' עדים ואומרים שהבעל נתרה' או אפילו שתק ודאי השוכר שקר ואס'
 מיתה או מוחא שהשוכר אחת וליכא למיחש דלמא כתבה ליתן גוססן כו': במעמד שיחשון קנה. אומר ר"ת דלא תקניו מעמד שלשתן
 בעובד כוכבים אס' הנפקד או הלוח עובד כוכבים ואמר ליה ישראל מנהו ישראל אחר לא קנה כיון דאפילו אמר לו אי לא קנה
 כיון קנה וזיה לעובד כוכבים ה"ה במעמד ג' לא קנה ואס' המקבל עובד כוכבים ואמר ישראל לישראל ליפלוני עובד כוכבים כל זמן
 שאינו חזר בו יתן אפי' אמר ליה בלא מעמד ג' אבל אס' חזר בו לא יתן לעובד כוכבים אפי' אס' אמר לו במעמד ג' אס' לא שאינו יכול
 להשטם מן העובד כוכבים ואס' הנותן עובד כוכבים נראה דקנה דאס' ממוע' על ישראל הפקיעו על ידי מעמד ג' דהוי הלכתא בלא טעמא
 כל שכן ממון העובד כוכבים ועוד דבדיניהם דיינין ליה שאחרינן לו לעובד כוכבים כך דינא כדאמר' בהגולל בתרא (ב"ב ק"ג):

הקנה גולדיהם הבי גמי ר"א קנו. פי' הקנה לגולדים במעמד שלשה עדיין עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו'
 דגרסי הכי גמי דקנו הכי פי' הקנה לגולדים בקנין בעלמא בלא מעמד שלשה דלא הו' כשעת קנין שלא נולדו עדיין הי"ג דקנו דהא
 במעמד שלשתן קני אפי' נולדו אחרי כן: לדבר שאינו בעולם פי' אבר. סך סוגיא איוכא דרב הונא קימא דאית ליה אדם מקנה דשלב"ל ולא
 לדבר שלא בא לעולם דבהאשה רבה (יבמות ג'). אית ליה גבי פירות דקל משבאו לעולם אינו יכול לחזור בו ובפרק מי שמת (ב"ב דף קמז.)
 קאמר רב הונא דהמוכר לעובד אף לכשתלד לא קנה ורב נחמן הו' איפסא מדרכ הונא דאית ליה התם לכשתלד קנה ובהאשה רבה (יבמות ג').
 קאמר רב נחמן אף משבאו לעולם יכול לחזור בו ור"ת מהיבא מהיבא ממוע' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו' עש'ו'
 דקתני (ט' ג'): לאחר שמתגיירי ושתחתיריי מקודשת מההיא גופא שמעינן נמי דאדם מקנה לדבר שלא בא לעולם דהא קתני לאחר שאתגיי'ר
 לאחר שאשתחתי'ר דמקודשת ויס' לומר לעובד כוכבים ועבד איתנהו בעולם אלא שמתקיים גירות ושחזרו ולא דמו לגולדים דליתנהו בעולם כלל
 ואע"ג דילפינן מינה דאדם מקנה לר"מ פירות דקל ולא מפלגין היינו משום דאית לן למימר דקאי כשיעמי' דרבי אלעזר בן יעקב
 דאמר (קדושין סג.) האומר פירות ערונה זו מחוברין יהיו מרומה על פירות ערונה זו החלושין לכשיצאו שלם ויחלשו בדברי קיימין:
 אס'

ומיהו להווא טעמא דמפרש נסמוך בההיא הגאון דקא משתניא ליה ממלוה כו' משמע דלא קני אלא מדעתו אלא דנלוה הכי מפיק ליה מההוא
 טעמא: דהנהו אפלוני במעמד ג' קנה. אומר ר"ת דאע"ג דהמוכר נטור חוב לחבירו וחזר ומחלו מחול מוכר או מן נמנה במעמד שלשתן
 אינו יכול למחול וכן משמע בפ"ב דקדושין (דף מח.) דקאמר במלוה כשטר פלוגי דשמואל דמ"ד מקודשת לית ליה דשמואל ומר אית ליה דשמואל
 ואיבעית אימא כולי עלמא אית להו דשמואל ובאשה סמכה דעתה קמפלוגי מ"ד מקודשת כפר דמכה דעתה דלא שביק לדידה ומחלו לאחריני ובי
 קאמר במלוה על פה פלוגי בדרב הונא אי קנה במעמד ג' במלוה משמע דאי אית להו דרב הונא אף במלוה לכולי עלמא מקודשת ואי יכול למחול
 אמאי מקודשת מאן דאית ליה גבי מלוה כשטר דלא סמכה דעתה ואמאי ל' מסוק ורישית אימא כולי עלמא קנה במלוה אפילו מלוה על זמן
 פה ובאשה סמכה דעתה פלוגי כדמסקי אדשמואל אמלוא כשטר אלא משמע דמעמד שלשתן אינו יכול למחול ור"ת בפ' החובל (ב"ב דף פט.)
 גבי היא שחבלה באחריני דפריך ותוני' כחובתה טעום הגאון ומשני כל לגבי בעלה ודאי מחלה והשתא אכתי תמכור במעמד שלשתן
 דאי לא תוכל למחול דאע"ג דהבעל ודאי לא יתרה' הא פרישית דאפי' בעל כרחו קני ועוד גבי שחבלה בבעלה תמכור במעמד ג'
 דס' יתרה' הבעל כפי נדבות חבלתו וכן בפס"ק דבי"מ (דף ע"ט.) גבי מלא שוכר דפריך בנזון שהאשה מודה אמאי יחזיר לבעל ניוש
 דלמא כתבה ליתן גוססן ולא נמנה עד תשירי כו' ומשני ש"מ איתא לדשמואל והשתא ניוש דלמא מכה במעמד ג' דאיתיה יוכלה למחול
 וי"ל דלא תקניו מעמד ג' בכחובה דאפשר שלא תנא ליה עמיה לעולם ועי"ל דהס' גבי שוכר אן לחוש כלל דשמא מכה במעמד שלשתן
 דאס' אן עדים שוכרה א"כ הבעל והאשה יספרו המכירה ואס' יס' עדים ואומרים שהבעל נתרה' או אפילו שתק ודאי השוכר שקר ואס'
 מיתה או מוחא שהשוכר אחת וליכא למיחש דלמא כתבה ליתן גוססן כו': במעמד שיחשון קנה. אומר ר"ת דלא תקניו מעמד שלשתן
 בעובד כוכבים אס' הנפקד או הלוח עובד כוכבים ואמר ליה ישראל מנהו ישראל אחר לא קנה כיון דאפילו אמר לו אי לא קנה
 כיון קנה וזיה לעובד כוכבים ה"ה במעמד ג' לא קנה ואס' המקבל עובד כוכבים ואמר ישראל לישראל ליפלוני עובד כוכבים כל זמן
 שאינו חזר בו יתן אפי' אמר ליה בלא מעמד ג' אבל אס' חזר בו לא יתן לעובד כוכבים אפי' אס' אמר לו במעמד ג' אס' לא שאינו יכול
 להשטם מן העובד כוכבים ואס' הנותן עובד כוכבים נראה דקנה דאס' ממוע' על ישראל הפקיעו על ידי מעמד ג' דהוי הלכתא בלא טעמא
 כל שכן ממון העובד כוכבים ועוד דבדיניהם דיינין ליה שאחרינן לו לעובד כוכבים כך דינא כדאמר' בהגולל בתרא (ב"ב ק"ג):

אס'